

ת"פ 41401/05/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 41401-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י תביעות חיפה

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד גב' מונא אבו אל יונס בהעברה מעו"ד גב' אסיל מקלדה

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו בנם של מ.א. וב.אואח של ע.ק., המתגוררים יחד בביתם שברחוב
בXXXXXX(להלן: "דירת ההורים").

אמו של הנאשם, ילידת 1938, חולה סיעודית, מרותקת למיטה, הכוללת מעקה בטיחות, אשר ממוקמת בסלון הדירה.

לנאשם מיוחסים ארבעה אישומים:

אישום ראשון - בתאריך 23.4.22 בשעה 21:16 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לבית העסק "עולם המזון והירק"
שבבעלות יוסף בנעמי, שברחוב הר נסים 4 בחדרה, כך שפירק את האיסכורית במקום, כיפף אותה ונכנס לבית העסק,
בכוונה לבצע גניבה.

באותן הנסיבות, גנב הנאשם מתוך בית העסק, 2 בקבוקי יין תוצרת "סלקט", ובקבוק אלכוהול ערק עלית, וכן סכום כסף מזומן בסך - 200 ₪ מהקופה.

אישום שני - בתאריך 28.4.22 בשעה 07:30 או בסמוך לכך, בבית, ועל רקע סירובה של האם, למסור לבנה, הנאשם, סכום כספי, ובעודה מרותקת למיטה, תקף אותה הנאשם, בכך שמשך בשתי רגליה.

אישום שלישי - ביום 28.4.22 ולאור מעשיו של הנאשם כמתואר באישום השני, הוא נעצר והובא בפני שופט. במסגרת דיון הארכת מעצר שהתקיים בעניינו בבית משפט השלום בחדרה במסגרת תיק מעצר מ"י 51701-04-22, הורה כב' השופט אלכס אחטר, על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים, שכללו, בין היתר, איסור שהיה במרחק הנופל מ- 500 מ' מדירת ההורים.

למרות זאת, מיד ובסיום הדיון כמתואר לעיל, לכששחרר הנאשם, סמוך לשעה 14:00, הגיע הנאשם לדירת הוריו, בניגוד לצו בית המשפט. בנסיבות אלו, משהגיעו שוטרים לדירת ההורים הבחינו בנאשם כשהוא בחדר השינה של הוריו.

במעשיו אלו, הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה כדין.

אישום רביעי - בתאריך 12.5.22 בשעה 08:37 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם שוב, לבית העסק "עולם המזון והירק", כך שהוציא את הברגים מפח האיסכורית המשמשת כקיר בחנות ונכנס לבית העסק, בכוונה לבצע גניבה.

באותן הנסיבות, גנב הנאשם מתוך בית העסק בקבוק וודקה מסוג פינלנדיה, 2 בקבוקי אלכוהול מסוג ערק, בקבוק וודקה "ארטניס", 10 בקבוקי בירה, 6 פחיות משקה אנרגיה אקסל, כך נטל הנאשם מקופת צדקה סכום כספי על סך - 100 ₪ וסכום כספי בסך 300 ₪ מקופת בית העסק.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות - ת/2; חוות דעת רפואית פסיכיאטרית שהוגשה בתיק - ת/3.

ב"כ הנאשם לא הגישה ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, הרכוש שגנב, העובדה שבמועד ביצוע העבירות, שוחרר על ידי בית המשפט בתנאים והפר אותם. נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הגבוה, לאור ריבוי העבירות, מיהות נפגעת העבירה והיותה סיעודית, מרותקת למיטתה. עוד נטען כי יש לקבוע 4 מתחמי ענישה שונים לכל אחת מהעבירות שביצע הנאשם, כמפורט בסעיף 14 לטיעונים לעונש, כאשר בית המשפט מתבקש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי העליון של כל אחד מארבעת המתחמים ולהטיל עליו 25 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, פיצוי למתלוננים, התחייבות להימנע מהעבירה וקנס.

מנגד, טענה הסניגורית, כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה - לפרט אישום 1 ו-4, שעניינם התפרצות לבית עסק, מאחר ומדובר בעבירות דומות שבוצעו בסמיכות זמנים, והרקע לביצוען דומה, ומתחם נוסף לפרטי אישום 2 ו-3 מאחר ומדובר

בשתי עבירות מאותו יום, שעניינן הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם של אמו של הנאשם. גם כאן נטען לקשר הדוק בין פרטי האישום. הסניגורית הדגישה את ההתמודדות הנפשית של הנאשם, הלוקה במחלת הסכיזופרניה, מוכר היטב לגורמי בריאות הנפש, הגם שהנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, במסגרת בחינה פסיכיאטרית שנעשתה לו בתחילת ההליכים הרי שיש להתמודדות הנפשית השלכה על מעשיו, ויש להתחשב בכך לקולה.

לאור זאת, נטען כי באשר לפרטי האישום 2 ו-3, יש לגזור על הנאשם מאסר על תנאי ולהימנע מהטלת קנס ובאשר לפרטי אישום 1 ו-4, סבורה הסניגורית כי מאחר ומדובר בהתפרצות לבית עסק, להבדיל מבית מגורים והעבירה לא נעברה בתחכום רב והרכוש שנגנב מסתכם בשווי נמוך יחסית, וגם כאן ביקשה להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם, נטען כי על העונש להיות עונש מאסר שלא יעלה על 6 חודשים.

בכל הנוגע לעתירת המאשימה לפיצוי, טענה הסניגורית, כי יש לקבוע פיצוי מינימלי אשר ישולם לאחר שחרורו ממאסר. עוד ביקשה להתחשב בהודייתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי, והתייתרות הצורך בהעדת אמו החולה, הסיעודית.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם בדבריו לעונש, טען כי הוא אדם טוב, ועוד ציין כי מכל העבירות "פריצה זה כלום".

דיון והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

בשים לב לתבחינים שנקבעו בהלכת ע"פ 4910/13 - ג'אבר, לצורך קביעת מתחם לאירוע, ובשים לב לעובדות של כל אחד מפרטי האישום, נמצא לנכון לאמץ את עמדת ההגנה, שבדין יסודה, מהטעמים שפירטה הסניגורית, ולקבוע כי מדובר בשני אירועים, לצורך קביעת מתחם עונש הולם.

לפיכך, אני קובע שני מתחמי ענישה, האחד לאישומים הראשון והרביעי, אשר דומים מבחינת התכנית העבריינית, מקום הפריצה ואופייה של ההתפרצות; והמתחם השני לאישומים השני והשלישי, אשר דנים באירועי אותו יום, תקיפת האם והפרת צו ההרחקה מדירת ההורים.

בגזירת העונש אגזור עונש כולל למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, אך יחד עם זאת, כמצוות המחוקק בהוראת סעיף 40ג (ג) לחוק העונשין, אתחשב בכל העבירות שבוצעו במסגרת האירועים השונים.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בעבירות ההתפרצות והגניבה, פגע הנאשם בזכות הבעלים לקניינו, לביטחונו ובטחון רכושו. פריצה למרחבו של אדם, בין אם מדובר במרחב הביתי או העסקי, פוגעת בתחושת הביטחון שלו, בשלוותו, בפרטיותו. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו

ביחס לעבירות ההתפרצות ועבירות הרכוש בכלל ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נגד מדינת ישראל (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרפוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד".

בעבירת התקיפה פגע הנאשם בשלומה הפיזי והנפשי של אמו, תוך ערעור שלוותה וביטחונה האישי. החומרה הגלומה בעבירות האלימות בכלל ובמשפחה בפרט, ברורה וידועה היא, ויפים הדברים שנאמרו ברע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..."

בעבירה של הפרת הוראה חוקית, פגע הנאשם בערך החברתי של כיבוד שלטון החוק, החלטות שיפוטיות של בית המשפט וגורמי החוק, אשר מכוונות להגנה על אדם.

מעשיו הכוללים של הנאשם פגעו בערכים המוגנים הללו ברף בינוני עד גבוה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

העבירות בהן הורשע הנאשם, מקיפות קשת רחבה של ענישה, קיים מנעד ענישה רחב לעבירות אלה. כדי ללמוד על הענישה הנוהגת אציג את מידת הענישה בכל אחד מסוגי העבירות.

מדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לעבירות רכוש שאופיין התפרצות וגניבה, הוא נגזרת של נסיבות ההתפרצות והגניבה, היקף הרכוש שנגנב, אופי הביצוע וכו', ראו למשל:

רע"פ 3153/15 מטיביצקי נגד מדינת ישראל (11.5.15) - הנאשם עבד כמלגזן, חבר לאחרים, התפרץ לעסק וגנב סחורה בשווי מאות אלפי ₪. אושר מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר והוטל עונש מאסר של 6 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6263/15 כורם נגד מדינת ישראל (20.9.15) - הנאשם התפרץ בצוואת לבית עסק וביצע גניבה. אושר מתחם ענישה הנע בין 4-10 חודשי מאסר והוטל על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל עונש של 10 חודשי מאסר.

רע"פ 1068/13 מלסה נגד מדינת ישראל (20.2.13) - אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי העונש שהושת על

המבקש מעיד על איזון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום, כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 17761-02-18 אבו סנינה נגד מדינת ישראל (27.1.19) - גניבת בשר מאטליז. הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הנאשם התפרץ ביחד עם אחר לחנות אטליז וגנב ממנה רכוש בשווי של כ-12,000 ₪. ערעור הנאשם נדחה.

עפ"ג 63273-02-15 אריאל מושיקה נ' מדינת ישראל (10.5.15) - בו הורשע נאשם בעבירת הסגת גבול ובשלוש עבירות גניבה, בכך שנכנס לדוכן של מפעל הפיס וגנב ממנו כרטיסים שונים בשווי של 2,850 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות גנב מכשירי טלפון נייד. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות;

עפ"ג 62378-11-15 נפתלי נגד מדינת ישראל (30.12.15) - המערער הורשע בשני כתבי אישום האוחזים יחד 3 אישומים. העבירות שמדובר בהן הן פריצה וגניבה. בשניים מתוך שלושת האישומים מדובר בכך שהמערער גנב קופת צדקה שהייתה מונחת בעסקים מסוימים ולקח את תכולתה. באישום הנוסף מדובר בגניבת זוג אופניים בשנת 2014. אושר מתחם ביחס לעבירות ההתפרצות והגניבה הנעים בין עבודות שירות בין 18 חודשי מאסר וכן בגין גניבת אופניים מאסר על תנאי עד שנת מאסר. בית משפט קמא הטיל 8 חודשי מאסר בגין כל התפרצות ובגין גניבת האופניים הוטלו חודשיים מאסר. בית משפט המחוזי התערב באופן חפית העונשים וקבע כי הנאשם ירצה 14 חודשי מאסר בפועל חלק 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ב"ש) 33192-04-14 מדינת ישראל נגד שלמה טורדגמן (20.7.21) - הנאשם הורשע בעבירות של גניבה והסגת גבול. באותו מקרה דובר על נאשם שהסיג גבול לבית עסק, דוכן תכשיטים וגנב שעון יד בשווי 600 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-10 חודשי מאסר והוטלו 5 חודשי מאסר בפועל.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לעבירות תקיפה של בני משפחה, ראו:

רע"פ 10017/17 אליהו מתן נגד מדינת ישראל (23.1.18) - נדון עניינו של מבקש, אשר הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפה הגורמת חבלה, לאחר שתקף את דודו על רקע סכסוך עסקי. לקרבן נגרמו שריטות בראשו, מצחו ומרפקו. הנאשם נמנע מלשתף פעולה עם שירות המבחן, כמו גם עם הממונה על עבודות השירות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר. הנאשם נדון למאסר בן 3 חודשים, לריצוי בפועל, כמו גם ענישה נלווית. בד בבד הובהר כי לו הונחה חוות דעת חיובית מאת הממונה, היה הנאשם מרצה את מאסרו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

רע"פ 4781/06 עמרני נ' מדינת ישראל (11.6.2006) - בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת אביו הקשיש בכך שירק ואיים עליו. עוד הורשע הנאשם בהעלבתם וגידופם של שוטרים. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים.

עפ"ג 56845-03-16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.5.16) - בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה.

ת"פ 11562-08-13 מדינת ישראל נגד י.ר. - נדון הנאשם שהורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו

הקשישה, לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 18772-01-14 מדינת ישראל נ' איריס שוורץ - מדובר היה בנאשמת, רופאה במקצועה, שתקפה את אמה הקשישה באמצעות ידיה וגם באמצעות מטריה, איימה עליה ושברה את חפציה. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל והנאשמת נדונה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לעבירות של הפרת הוראה חוקית, נעה בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר (ראה: רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018); רע"פ 6349/17 ישראל עמרם נ' מדינת ישראל (6.11.2017); -Hyperlink Removed- מדינת ישראל נ' יוסף דלאל; (3.9.2015); עפ"ג 51662-12-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (20.4.15)).

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

אשר להתפרצות והגניבה, מדובר בנאשם רציוניסטי, אשר פרץ פעם אחר פעם, לאותו בית עסק, לא נרתע, תוך שהוא נוקט באותה שיטה - מפרק את האיסכורית כדי להתפרץ לבית העסק, תוך שהוא גונב מבית העסק משם פריטים שונים בהם משקאות חריפים וכסף מזומן.

החזרה השיטתית, בעלת אותו דפוס פעולה עברייני, באותה שיטת פריצה, מעידה על תכנון, מחשבה תחילה, כאשר הנאשם מזהה את אותה "פירצה שקוראת לגנב", ושב ומתפרץ פעם אחר פעם לאותו בית עסק.

הנזק שגרם הנאשם במעשיו פוגעי הרכוש, הסתכם לטענת התביעה בכ-600 שקלים.

אשר לתקיפת האם, מדובר במעשה נקלה, אמו של הנאשם בת 84, חולה סיעודית, מרותקת למיטתה, הכוללת מעקה בטיחותי, ממה שנמסר לבית המשפט היא סיעודית, הנאשם דרש ממנה כספים, וכשסירבה, בעודה מרותקת למיטה, תקף אותה בכך שמשך בשתי רגליה.

בכל הנוגע לנזק שנגרם לאם הקשישה, אין צורך להכביר מילים אודות הכאב שבוודאי חוותה אמו הקשישה, הפחד והאימה שאחזו בה, ובוודאי גם החשש לשלומה.

אשר להפרת צו ההרחקה, כעולה מהאישום השלישי, בעקבות מעשיו של הנאשם באישום השני, אסר עליו בית המשפט ליצור כל קשר עם הוריו למשך חודש ימים, אסר עליו להימצא במרחק של פחות מ-500 מטר מדירת הוריו, אלא שמיד בסיום הדין בבית המשפט, לכששוחרר, היפר את הצו, הגיע לדירת הוריו, וכשהגיעו לשוטרים למקום, הבחינו בו כשהוא בחדר השינה של הוריו.

מעשה זה של הנאשם, שהוא תולדה של מעשה התקיפה, מתכתב עם יתר מעשיו פורצי הגבולות, ומעידים על הנאשם שהוא אינו ירא את החוק ואת בתי המשפט, ועושה ככל הטוב והישר בעיניו, ומעיד על מסוכנותו.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בשים לב לכך שמדובר בשני אירועים, אני קובע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים כדלקמן:

לאישומים הראשון והרביעי שעניינם התפרצות וגניבה - מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, לצד עונש מאסר מרתיע, פיצוי למתלונן, וקנס הולם;

לאישומים השני והשלישי - מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונש מאסר מרתיע;

אין בפני תשתית המצדיקה חריגה לקולה מהמתחם או לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך, חסך את עדותה של אימו הקשישה בבית המשפט.

עם זאת, לא נשמעה חרטה ממשית מפיו של הנאשם, אשר אף הפגין קלות דעת בכל הנוגע להתפרצויות שביצע, כעולה מדבריו עובר לגזר הדין.

הנאשם בן 38, רווק, לחובתו 11 הרשעות קודמות, מרביתן בעבירות רכוש ואלימות.

הרשעתו האחרונה מ-2017, היא בעבירה של הסגת גבול. הוא ריצה עונשי מאסר בפועל בני מספר חודשים. בעברו עבירות קודמות של הפרת הוראה חוקית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפת שוטר, והחזקת סם לצריכה עצמית.

אשר לטענת ההגנה לקירבה לסייג לאחריות פלילית עקב מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם, לא נעלמה מעיני בית המשפט, העובדה שהנאשם הינו מתמודד נפש. מעיון ב-ת/3, עולה כי הנאשם אובחן בעבר כלוקה בתחלואה כפולה, מחלת סכיזופרניה לצד מצבים פסיכויטיים משניים עקב שימוש בסמים, הפרעת התמכרות, והפרעת אישיות אנטיסוציאלית.

יצוין כי בעבר אושפז בבית חולים למתמודדי נפש, בתוקף הוראת אשפוז עקב מצב פסיכויטי חריף, על רקע המשך שימוש בסמים, וחוסר שיתוף פעולה עם מערכת בריאות הנפש. הנאשם המשיך לא לשתף פעולה עם מערכת הבריאות, ואף המשיך בצריכת סמים ושימוש מופרז באלכוהול, מחדל המזין ומחולל את התקפיו הפסיכויטיים.

יחד עם זאת, ועל אף מצבו הנפשי, הוא נבדק על ידי הפסיכיאטר המחוזי בעקבות מעצרו, בהתאם לצו בית משפט, אך לא התגלו תסמינים פסיכויטיים פעילים או הפרעות אשר מנעו ממנו לאבחן בין טוב לרע, בין מותר לאסור, ולכן נמצא אחראי למעשיו.

עוד אציין, כי בבחינה הפסיכיאטרית הנוכחית (ת/3), רואין על ידי הפסיכיאטר המחוזי וחזר וטען דברים הדומים לאלה שנטענו בפני בית המשפט, לאמור, שהוא מסביר את מניעיו, הן למעשים הנוכחיים והן למעשים הקודמים, בכך שאין לו

מספיק כסף לקניית סמים ושתייה חריפה, ולכן הוא מבצע את העבירות.

הנאשם הסביר לפסיכיאטר, לפרטי פרטים כיצד פרץ לבית העסק, תוך שהוא אומר "פתחנו ברגים ונכנסנו", ולקחו משם מספר בקבוקי אלכוהול וכסף שהיה בכספת. עוד הוא מסר ב-ת/3, שהוא מבין שזה אסור, אך מסביר: "מה לעשות, שאין כסף גונבים, מה אתה רוצה שאעשה" מבלי שהוא מבטא חרטה והתחשבות בזולת, ואף מציין שאם היה מבחין במצלמות אבטחה לא היה פורץ למקום.

בנסיבות אלה, לא יפלא הדבר כי הפסיכיאטר המחוזי מסכם את חוות דעתו תוך שהוא קובע שלא הייתה הפרעה נפשית כלשהי שפגעה בכושר השיפוט של הנאשם, ועל כן הוא אחראי על מעשיו וכשיר לעמוד לדין, אם כי המליץ על טיפול בגמילה, אך ציין שהנאשם חסר כל עניין ומוטיבציה לכך. הדברים הובאו כאן בפירוט והרחבה, נוכח הטענה, להפחתת האשם, בשל קרבה לסייג לאחריות עקב מצב נפשי. כאמור, מהנתונים המקצועיים שבפני בית המשפט המסקנה כי אין קירבה כזאת.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

מדובר בשתי עבירות התפרצות לאותו בית עסק תוך גניבת אלכוהול וכסף, מתוך תכנון זיהוי נקודת התורפה בבית העסק (האסכורית הרופפת, פתיחת ברגים וכו'); תקיפה שביצע הנאשם כלפי אימו, שהינה אישה סיעודית, מבוגרת בת 84; הפרת צו הרחקה שנתן בית משפט במסגרת אירוע התקיפה.

מעשיו של הנאשם הסבו נזק כלכלי ונפשי למתלוננים, הם פגעו בערכים המוגנים החוסים תחת עבירות אלה, ברף בינוני עד גבוה, מידת האשם שדבקה בנאשם, בביצוע המעשים, היא גבוהה למדי בהינתן נסיבות הביצוע, ונוכח נחישותו לבצע את העבירות ויהי מה, כדי להשיג את הסם או האלכוהול אליהם הוא מכור.

עם זאת, הנזק הכלכלי הוא קל יחסית, ותקיפת האם התבטאה במשיכת רגליה, מבלי להקל ראש בטרומה והכאב שבוודאי חוותה, תוך שאני חוזר ומפנה לדבריי לעיל.

אין בנמצא בסיס ראיתי שיקומי או נסיבות אישיות/בריאותיות, אשר מפניהן ייסוג האינטרס הציבורי המחייב הלימה עונשית.

כאמור, ביהמ"ש ער לתחלואה הנפשית שברקע, אך כפי שהחומר הרפואי מקצועי מעיד, עיקר הדגש בהתנהלות הנאשם, נובע מהתנהגות פוגענית מודעת ומחושבת.

ועם זאת, יבוא בית המשפט במסגרת גזר הדין בהמלצה טיפולית במסגרת המאסר, כדי להותיר צוהר שיקומי לנאשם, באם יבחר בכך.

על כן, נמצא כי יש להטיל על הנאשם עונש ההולם את מכלול מעשיו, הפוגעים בזולת, ויש לתת דגש לשיקול הרתעת היחיד בקביעת העונש, על מנת להרתיע את הנאשם, ולהמחיש לו את המחירים שהוא עתיד לשלם בעבוד מעשיו הפוגעניים, לבל יחזור על מעשיו, ובצד הרכיבים העונשיים, המלצה (לא מחייבת), לשלב את הנאשם, באפיק טיפולי, בתוככי הכלא.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אישומים הראשון והרביעי -

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של - 12 חודשים מיום מעצרו - 19/5/22.

מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע בתקופה של 3 שנים לאחר שחרורו ממאסר.

הנאשם ישלם פיצוי לבעל בית העסק, בסך של 600 ₪ בתוך 30 יום מהיום.

המאשימה תעביר את פרטיו למזכירות ותיידע את בעל העסק בדבר גזר הדין.

אישומים השני והשלישי -

8 חודשי מאסר בפועל אשר יצטברו לעונש המאסר הנ"ל.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות לרבות איומים, בתקופה של 3 שנים לאחר שחרורו ממאסר.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין, בתקופה של 3 שנים לאחר שחרורו ממאסר.

סך הכל ירצה הנאשם - 20 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 19/5/22.

הנאשם ישלם קנס בסך של - 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מ-1/1/23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

בשולי גזר הדין, אם כי לא בשולי חשיבות הדברים, אמליץ לשב"ס, ולגורמי הטיפול בכלא, לנסות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי לגמילה מסמים בתוככי הכלא, יש לקוות כי הנאשם יאזור כוחות ויירתם לכך.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.

עמוד 9

